

Таким чином можна побачити, що вчення Церкви про чистилище не є необґрунтованою вигадкою, але базується на текстах Святого Письма.

Ігри з бісами не проходять безслідно

На Геловін кафе, бари та нічні клуби заманюють відвідувачів цікавими розважальними програмами, модними співаками та групами, веселими іграми та обіцянками «безмежних веселощів». Про серйозні наслідки святкування Геловіна розповідає священник-екзорцист Андрій Шут.

«Геловін — це ніяка не забава, і нічого спільного з християнством не може мати. Деякі екзорцисти мають приватну думку, що навіть переодягатися в костюм сатани або чорта небезпечно. Найголовніше — це ідея, з якою метою ти це робиш, що тобі це дає, чому ти в цьому береш участь. Демони — вороги життя, вороги спасіння, і тому сама ідея Геловіну не прийнятна для християнина», — пояснює священник.

За його словами, тяжкі наслідки таких «розваг» — відкриття свого життя для демонів. Навіть якщо ти атеїст, це не означає, що ігри з бісами пройнуть для тебе безслідно. В першу чергу від таких розваг шкоду отримує душа. Людина, яка не визнає Бога, — хороша приманка для сатани. Геловін — свято нечистої сили, створений всупереч вірі в Бога, через нього біси показують своє володарювання, і християнин не може в ньому брати участь.

Священик звернув увагу, що сатана не питає, йому не цікаво, свідомо чи несвідомо ти береш участь в таких «святках». «Ти зайшов на його територію — він задоволений буде. Бог же творив людину вільною, і тому Бог рахується з вибором людини, біс — ні. Він може тимчасово допомогти людині, але потім обов'язково забере те, що дав: кар'єру, гроші, інші послуги — назад, поверне собі, та ще й доведе ту нещасну людину до трагічної смерті, до самогубства, іншого сумного фіналу. Його "послуги" коштують дуже дорого», — зазначає екзорцист.

У своєму служінні священник неодноразово стикався з одержимими, які і постраждали саме від впливу злих духів, причому як прямої їх дії, так і непрямої. Наприклад, якщо раніше хтось в родині займався магією, гадав, «зціляв» інших людей.

«99% тих людей, які до мене звертаються, вимагають молитви визволення. Це люди, які безпосередньо мали контакт з різними ворожками, знахарками, або хтось з їхньої родини займався такими речами, або людина мала святотатську сповідь, або відійшла від Бога, або уклала пакт із бісом, щоб отримати якісь тимчасові вигоди. Серед цих людей були й ті, які терпіли великий фізичну біль, їх щось крутило, душило, вони сильно кричали», — згадує священник.

Наміри на листопад для кола «Живого Розарія»

Загальна: Щоб ті, хто страждає від самотності, пізнали близькість Бога і підтримку з боку братів.

о. Леонід
Настоятель парафії

Парафіяльна листівка 118

Спомин Всіх Вірних Померлих 2.11 - 9.11.2014

Розклад Богослужінь

Понеділок, Середа, П'ятниця — 8.⁰⁰ год.
Вівторок, Четвер, Субота — 18.⁰⁰ год.

Неділя 9 листопада 2014 р. XXXII Неділя Звичайна

8.⁰⁰ год. - Розарій

8.³⁰ год. - Поклоніння Пресвятим Дарам

Св. Меса 9.⁰⁰ год.

11.⁰⁰ год.

- **Катехеза**
 - Субота - дорослі - 14.⁰⁰ год
 - діти - 16.⁰⁰ год.
 - Неділя - молодь - після Св. Меси о 11.⁰⁰ год.
- Вивчення польської мови — 15.⁰⁰ год. субота
- В цьому тижні припадає Перший Четвер і П'ятниця місяця.
- **Відпусти за померлих:** вірні, які від 1 по 8 листопада побожно відвідають цвинтар і помоляться за померлих, отримають (за звичайних умов: сповідь, Св. Причастя, відсутність прив'язаності до будь-якого гріха, "Отче наш" і "Радуйся, Маріє" або інша молитва в намірах Святішого Отця) повний відпуст, який може бути пожертвований виключно за одного померлого.
- Вірні, які від полудня 1 XI і до півночі 2 XI відвідають храм або каплицю і помоляться там "Отче наш" і "Вірую", можуть отримати (за звичайних умов) повний відпуст, який може бути пожертвований за померлого.

Біблейський коментар на Спомин Всіх Вірних Померлих

В час їхніх відвідин вони засяють і, немов іскри по стерні, розбіжаться. (Муд 3,7)

Чи замислювався ти коли-небудь над тим, навіщо молитися за померлих? Адже вони вже пішли з цього життя. Але до цього нас закликає Святе Письмо! У Старому Завіті читаємо, як Юда Мака-вей послав до Єрусалима грошове пожертвування заради прощення гріхів декількох воїнів, яких він поховав. Справа в тому, що під їхніми тілами були знайдені язичницькі символи, що вказували на те, що вони брали участь у поклонінні ідолам. Але Юда вірив, що його пожертвування здатне відкупити їхні гріхи і привести їх на небо (2 Мак 12,38-45).

Катехизм Католицької Церкви навчає нас: «Ті, що вмирають у ласці й приязні Божій, але ще недосконало очищені, хоча мають запевнення про своє вічне спасіння, після смерті проходять очищення, щоб здобути святість, необхідну для входження до небесної радості» (ККЦ, 1030).

Чому б тобі сьогодні не присвятити свою молитву тим, хто вже випередив тебе в подорожі до неба? Попроси Бога про твоїх близьких померлих, особливо

про тих, кого тобі було тяжко полюбити. Ми судимо по-людськи і тому поняття не маємо, хто гідний нагороди, а хто - покарання, хто відразу йде до неба, а хто перебуває в чистилищі. Але ми знаємо напевно, що душі праведних спочивають у мирі (Муд 3,3), навіть якщо вони ще не досягли досконалої святості.

Молитва ніколи не буває даремною! Навіть якщо ти молишся за когось, хто вже досяг небесної обителі і перебуває в досконалому світлі Небесного Царства, твоя молитва, посилена заступництвом цієї святої душі, вилється благословенням на того, хто цього особливо потребує: можливо, на людину невіруючу або й на тебе самого! Головне, щоб ти продовжував молитися і працювати для творення Тіла Христового і на землі, і на небесах.

«Господи Ісусе Христе, дякую Тобі за те, що Ти примирив нас із Отцем. Господи, нехай усі, хто випередив нас на шляху до неба, будуть очищені і ввійдуть у повноту слави Твого Царства.»

На чому ґрунтується віра Церкви в існування Чистилища?

Для багатьох людей залишається загадкою вчення Католицької Церкви про Чистилище. Часто виникають запитання, що це таке і звідки походять знання про його існування. Одні вважають чистилище окремим місцем, на подобу того, яке представив у своїй «Божественній комедії» Данте Аліг'єрі, інші вважають чистилище прокляттям або покаранням, треті бачать у ньому всього лише необґрунтовану вигадку, підстав для якої у Святому Письмі немає.

Справді у Біблії немає слова «чистилище», оскільки це теологічний термін, який ввели пізніше, але говорити що у Святому Письмі немає спогадів про нього – неправильно. Догмат про чистилище прийняли, головним чином, на Флорентійському і Тридентському соборах (XV–XVI ст.) на підставі церковних традицій, які посилаються на деякі тексти Святого Письма.

Варто зазначити, що ті, хто вмирає в стані ласки і приязні з Богом, хоча мають запевнення про своє вічне спасіння, але потребують очищення для того, щоб отримати святість, необхідну для входу до небесної радості. Це остаточне очищення вибраних Церква називає чистилищем, яке цілковито відрізняється від кари проклятих. Чистилище дає душі людини можливість досягти небесного щастя.

Незважаючи на те, що догмат про чистилище остаточно затвердили тільки в XVI ст., віра в можливість очищення від гріхів після смерті була в Церкві від початку.

Вказуючи про існування того, що ми називаємо чистилищем, св. Павло пише: «За благодаттю Божою, даною мені, я, мов мудрий будівничий, поклав основу, а інший на ній буде. Нехай же кожний вважає, як він буде. Іншої бо основи ніхто не може покласти, крім покладеної, якою є Ісус Христос. Коли ж хтось на цій основі буде з золота, срібла, самоцвітів, дерева, сіна, соломи, – кожного діло стане явне; день бо Господній зробить його явним; бо він відкривається в огні, і вогонь випробовує діло кожного, яке воно. І коли чиєсь діло, що його він збудував, устоїться, той прийме нагороду; а коли чиєсь діло згорить, то він зазнає

шкоди; однак він сам спасеться, але наче крізь вогонь» (1 Кор. 3, 10-15). У цьому фрагменті Апостол народів говорить про вогонь очищення, який відкриває шлях до спасіння. Хоча тут і не йдеться прямо про чистилище, проте саме опираючись на нього Церква почала розвивати своє вчення на цю тему.

Деякі Отці Церкви, як наприклад св. Кипріан (помер 258 року), підтримував вчення про існування чистилища, базуючись на словах Ісуса, записаних в Євангелії від Матея: «Мирися з твоїм противником швидко, коли ти ще з ним у дорозі, щоб противник часом не віддав тебе судді, а суддя виконавцю, а той не вкинув тебе у темницю. Істинно кажу тобі: Не вийдеш звідти, доки не заплатиш останньої лепти» (Мт. 5,25-26).

Св. Кипріан стверджував, що для померлих, особливо для мучеників, спасіння настає відразу після смерті. Також він говорив про те, що ті, хто помирає в тяжкому гріху, відразу потрапляють до пекла. З цим було все зрозуміло. Але він думав також і про тих віруючих, які під час переслідувань відмовлялися від віри, а потім шкодували за це і каялися. Оскільки деякі з них вмирали до кінця не відкупивши свій гріх (в ті часи віруючі повинні були довго спокутувати гріхи і тільки після цього могли примиритися з Церквою), він стверджував, що для таких людей існувала можливість продовжити очищення після смерті – саме в чистилищі.

Св. Григорій Великий, в книзі «Діалоги» пише: «Що стосується невеликих провин, то треба вірити, що перед судом існує вогонь очищення, бо так твердить Той, Хто є Правдою: коли хтось говорить хулу на Духа Святого, то це йому не буде прощено ні в цьому житті, ні в майбутньому (Мт. 12,31-32). З цього твердження ми можемо зрозуміти, що деякі провини можуть бути прощені в цьому житті, а деякі з них - у майбутньому».

Вчення про чистилище спирається також і на практику молитви за померлих, про яку вже говорить Святе Письмо в 2 книзі Макавеїв. Там йдеться про загиблих воїнів під час битви, за яких приносили жертву і молитву: «Тому він (Юда Макавей) і приніс жертву пре благання за мертвих, щоб вони звільнилися від гріха» (2 Мак. 12,46). Цей фрагмент вказує на існування можливості молитися за душі померлих, які мають можливість «очиститися від гріха». Якби вони перебували в пеклі, молитвою ми б їм уже не допомогли, а якщо на Небі – то молитви їм уже не потрібні. З цього випливає, що душі померлих, які були в дружбі з Богом, потрапляють в тимчасовий, проміжний стан очищення.

Від найраніших часів Церква вшановувала пам'ять померлих і молилась за них, приносячи за них зокрема Євхаристійну жертву, що очищені, вони могли дійти до блаженного бачення Бога. Церква також рекомендує давати милостиню, здійснювати відпусти і покутні діла заради померлих (*Ліонський Собор: DS 856*). «Помагаймо їм і пам'ятаймо про них. Якщо сини Йова були очищені жертвою свого отця (Іов 1, 5), чому ми сумніваємося, що наші жертви за вмерлих приносять їм певну втіху? Не вагаймося допомагати тим, що відійшли, і жертвуймо за них наші молитви» (Св. Іван Золотоустий, Бесіда на I Послання до Коринтян, 41, 5).